

ПРОСИЕ ИАССАВЕНИЧ МОСКОВЛЯЩЕСТВО СТО

ВЕРЗЕСЛОВУ. ВСАК БОРОГА ПРОЕСТЬ З. МИТВ-ИЕ?

Митине ёго
Соблюденіе
Глибовъ сдаць
Свѣтлаки въ

И Положиша
Всемишиавши
Въ сады свое мѣ
Глюще. Утробы
Опруасевша
И рѣшила
Снѣль.
Бѣзъ

С. МИ
Іоан Нов Сон
оскин

І ІНІСЪ

С. СОІ
Никол
Архіп
Мура
Кінск

Побѣди

Родима дам
Омъ да впереди
Смиреній срдцем
Сѣмь смириши

Въсіи мои
Сокру
Словъ
Пвот
Ланко

Свободъ борень
Святъ неспасиши
Свѣтлака
Свѣтлака
Свѣтлака
Свѣтлака

ЛХЧО
Д. Ианисин

С.Н.

МІАГІБНІЯ.
Чи Сп'їмв б'ом б'єнкою в'яла
Із се міді криб'єні д'ємціз,
І Стімб'їн злаків ч'їльч'їз
Трі Сантів б'їк м'єні подімріют
Б'ємнік юмошіненійонк'їнг
П'їтніз б'їкін г'їдні з'їлам
Аск'ївб'їн в'їг'їзл'їт'їз подди
Са'їн в'їт'їй б'єб'їн а'їм'їн санто
Т'їз д'єб'їн д'їх'їзл'їт'їз т'їнго
См'їн в'їр'їз д'їз в'їс'їл'їз в'їнад
Т'їз а'згоди х'їп'їз
И т'їм м'їн б'їк.

ПРЕДАНИЕ
АЛЕКСАНДРА СВЯТОГО
ГРИГОРИЯ ПОДДАНОГО
БЦЕ

СІВІ
ГАНІ
СЕРІ
ВАДІВЕСЮЕ
СТАМОСНОВАНІ
І ЧІСЛІ

ФАСА
СЕДА
ДІВА
ІДА
САНДЕ

РДОССЕВЛОЕ
БАГОДИТЬ ПОНЯТИЕ
ІЧІДІС

СИМ
ТУЛА
СЛУЖІЛА
БЫССЕВОЕ
БАГОДИТЬ ПОНЯТИЕ

Похвáли.

А.

Сътеса бѣсъ Градъ зре́ти та єдина,
Перва Кнѧзь въ Кнѧзѣ пра́во Цркви сна,
Неди ви́мса: ви́ко тѣ чуда́лъ въ міри,
Иже сѣ въ го́дѣ слани въ бра́не кре́ци въ бри.

Б.

Нѣ мо́жно руки́комъ лѣтамо дре́мати,
Где́твѣ Оре, крýльсн нача́простира́ти,
Тѣмы ше́бое́го ложа, рано достава́етъ,
Дѣстъ бо коли можа́ч о́ударя́етъ.

Г.

Вели́кій ле́гіадеръ, равенъ ти бы́вайшъ,
Зане́равна въ тѣхъ хра́бро са́вла́йтъ.
Оу́преди та́кое́мени: слабон никáко,
Една хра́брь бáма да́има єдинáко.

Д.

Зна́мение вели́ко, вели́ка и́ слáва,
Въ та́кое́мени Кнѧзь зре́ти можа́права.
Ми́шни со суть Кнѧзи, но не вси тако́дна,
Иже бы на бóнико смрть бы́ли гото́ни.

Е.

Ты єдн̄ непогѣдн̄ дхъ въ ср҃цѣ пои́ши,

Тѣмъ єдн̄, вражінѣ сѧ полко небои́ши,

Тынже самн вражи, то сафди тѣстъвнитъ.

Коль добрѣ по тобои рѣси вонѣтъвнитъ.

С.

Достоинъ поче єй тѣмъ саномъ толікнъ,

Бѣоже подавати прилично великимъ.

Снѣтъ, иже можетъ стѣпенѣ бышаєтъ,

Досановъ, и до славы брата ѿверзаетъ.

З.

Слави въ побѣдномъсцѣ на тѣми гависла.

Наинми же немноги когда то слави гависла.

Тѣмже аще и оже вѣнчанна та знати,

Обаче ишнмъ вѣнци вѣнчатьи дѣдамъ.

И.

Непогорднши, вѣмы, и ѿ на прѣлти.

Иже долженъ чи ѿ вѣнчаннѣе прѣмѣти,

И ѿ цвѣтѣ боянны, вѣнѣ соплатамъ.

И ѿ ѿвѣнчаннѣи ср҃цѣ, иже ти врѹчаемъ.

Радоватиное.

Красные Мозы, парнасъ ѿставьте,
Слакий Геликонъ ѿмо принаште.
Встроны в тупаны, в Гесен оудрайте,
стихи спѣвайте.

Онъ ѿ Лебинскій Горъ, вслѣдъ мгла ѿстѣпаетъ
Слнцѣ бо наинъ новое сияетъ,
И паче слнца, живо бо свѣтло.
та ѿбнло.

Нѣстъ ѿже мѣста ѿсмъ Градъ ни мала,
И дѣже бы ся ѿбыскана ѿстала,
Новиадъ ѿдѣй сияетъ златы сияетъ,
тмъ прогоняетъ.

Кнзь Даніловиѣ Алѣксандъ Велики.
Градъ всемъ днѣ сотвори толики.
Будѣти єго старъ, и нѣнъ желаєтъ,
и полукаетъ.

Баго приступи вѣмъ бо сѧблаетъ.
Всюрати на себѣ не вѣрятъ,
Нижѣ имѣти хощутъ дборянна,
гордыни сѧ.

Где лысогра Гре́комъ вождь пра́ва,
И где Помпея, иже гы́мъ слáва.
Вспоминати: доблестъ єдина,
Благошы сна.

Тепла єщѣ крόвь на нёлѣ, споста́та.
Иже поразы Цикад Полата.
Стѣмъ храбры дѣхомъ, внѣ же Гедешна,
Зримъ и самъ фоня.

Ланіль Прѣкъ, ѿстѣ затыкашь,
Лвъ: Даниловичъ Кнѧзь лбы погоняша
Шведъ бо, иже єстъ Сѣверны левъ на звѣ.
О того прогнанъ.

И рюкійскій левъ прѣтѣмъ смириетъ,
Понеже и лвомъ смирителъ знаетъ.
Аще страшенъ лѣвъ колми паче забѣмъ,
Его жолнѣремъ.

Красна вѣща скло; въ чуждїе страны,
Пришѣшъ, и тѣ быти на Гетманы.
Иакъ въ шкунахъ Градѣхъ собѣ жити,
Бѣми владѣти.

Синце ѿтъ єхъ вѣлѣніе добрахъ,
Рѡиція мозы, та же глахъ,
Идн въ силахъ бѣшнош сильы,
Сыпъ зъ глахъ могилы.

Духъ преекладаетъ въсемъ сконъ.
Можебо, и тѣ воннанъ.
побеждайще и къ Можебо и побигъ.

Адамантъ рабнаго въ цѣнѣ камыка,
Первѣ ѿбрашени, не же человѣка.
Подобна храбръ Можъ, ѿто глати,
Едва ктѣ змодцѣ може, не томо писатъ
Богѣбо, и слава мїра преходяща.

Лїдіймы скутри златоса блищаца
Всѧ отъ вѹци сїнаго ии чтиже требуетъ,
Сїи точи и кониства: ігда бо кониствѣтъ
Тогда въ єго ѿблаки: Цркви Полати,
Цркви Кнзы, Грады славны, и богати,
Инѣмъ бѣщемъ естество положи предѣлы.
Николиже тѣ знаніи воннанъ сильы.

Бо́нъ бо и́бѣт та́мо предъ слъ поста влѣстъ.

И́дёже копиे си́ добрѣ въ дрѹжаетъ.

Лѣкѡ рука въ моры, съ боно плавати.

Си́це вѣзда храбромъ копие въ дрѹжати.

Пра ѿкаме, прахъ стѣны мрамораны та́мо.

И́дёже бониъ добрый сѣмо, и́швамо.

Лѣки тѣ долиейва пчела, бѣсть лѣтаетъ,

Вѣмн оуды, на вѣчн славу работаетъ.

Небрежетъ штѣлестъ, дае пѣни паги.

Си́е земли мѣсто сюта, вънѣженѣй влаги,
Ложе ємъ, земля єстъ; а єже лѣгати,

По нѣоми то сїнѣго свѣтлыи полати.

И́тако оудрѹчиши, мѣ, шги, мра, тиминца,

И сама же мртв, слака паче живо зряса.

Драгаетъ на всѧ злѣ и ти мѣжиствено.

Мнѣ бы и кто иако ви е иѣчтѣ бж҃аено

Неплакутся крохе си, иже проливаетъ:

Ктобо за мѣжѣ когда слѣ капли збѣре,

Повергаетъ корысти, собираетъ гла́вы,

Также зглѣ собраны стоятъ подвижаетъ слави

Толикими тѣды ви славу постнозантъ.

Житѣ би потъ до славы, мѣцн подѣди.

Въ Камѣнѣ рѣблѣнѣ до толѣ Чрѹи,
Да не ѿбражъ єго смирти чељовѣци.
Но иже живо браїлъ єстъ, испытаже славти.
Благодати пленници отъ боли страстъ,
Сей тѣлъ на златъ, кедръ пишати достой.
Ико всѧ іѡща въ міру, єдинъ преисходи.

Оубѣжденное ѿ бѣдѣ
побѣдѣ.

Чрезъ перъвъ шнѣ побѣдѣ преслави,
До сильной стези и маши простирали.
Что преславный дхъ стояши;
Идѣ, побѣдѣши.
И маши божи Мѣре єдиной,
Невосхощутъ ти сяти союзницай.
Будутъ стобою дерзати.
на ѿгнь на арматы.
И маши божи до холмъ тѣбѣ равна.
Можиши болша творити преславна.

Тóкмо елýснитъ мéчъ твои вѣры,
погáспитъ панцирь.

Гóрда льгáтъ се ѿжидáетъ,
И напрнхó твои гранáты засираетъ.
Теѣкъ штормъ, сеъ гармáти.

Мóжетъ вѣнцы льгáтъ възлáти.
Здѣсь оуже Мвса чоломъ оударяетъ,
Оударяюще, пѣсн въ закончаваестъ,
Что преславный дъхъ стояши,
Идн поездыши.

